

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1718/05
09.08.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Jadranke Injac, članova veća, sa savetnikom Rajkom Miljaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje mal-AA, koju zastupa zakonski zastupnik AB, izjavljenoj protiv rešenja Republičkog geodetskog zavoda Republike Srbije, Sektor za pravne poslove 07 broj 952-01-284/04 od 2.12.2004. godine, u predmetu katastra, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 9.8.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena na rešenje Službe za katastar nepokretnosti BB broj 02-952-01-298/2003-c od 24.2.2004. godine, kojim nije dozvoljeno provođenje promene u katastarskom operatu i na radnom originalu plana, nastalih izgradnjom objekta broj 1. na katastarskoj parceli broj aa KO VV korisnika GG, DD i ĐĐ, s tim da se navedeni objekat evidentira na radnom originalu plana.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa tužilja navodi da je izvršena promena u posedovnom listu broj vv KO VV po osnovu ostavinskog rešenja od 24.6.2002. godine, kao i da prilikom izgradnje predmetnog objekta nije bilo potrebno pribavljati građevinsku dozvolu, tako da ne poseduje ni građevinsku ni upotrebnu dozvolu. Prema pravosnažnom rešenju Trećeg opštinskog suda u Beogradu kojim je raspravljena zaostavština na naknadno pronađenoj imovini sada pokojnog PP trebalo je izvršiti provođenje promene u katastru i pri tom imati u vidu da u vreme gradnje objekta nije bila potrebna građevinska dozvola, pa je za upis istog objekta trebalo ceniti uslove prema zakonskim uslovima važećim u vreme izgradnje kuće. Predložila je da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je osporenim rešenjem pravilno odbio žalbu tužilje izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa, za koju odluku je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sud je ceno navode tužbe i našao da su isti neosnovani jer se iz spisa predmeta vidi da prvostepeni organ pravilno nije dozvolio provođenje promene na radnom originalu plana i katastarskom operatu nastale izgradnjom građevinskog objekta broj 1, na katastarskoj parceli broj aa KO VV korisnika GG, DD i ĐĐ jer tužilja ne poseduje odobrenje za izgradnju spornog objekta, a ni upotrebnu dozvolu izdatu od strane nadležnog opštinskog organa, tako da ne ispunjava zakonom propisane uslove za provođenje promene u katastarskom operatu po osnovu izgradnje objekta. Izgradnja objekta se vrši na osnovu odobrenja za izgradnju, a prema tehničkoj dokumentaciji za izgradnju objekta saglasno odredbi člana 88. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br. 47/03) dok se objekat može koristiti ukoliko je za isti izdata upotrebnna dozvola od strane nadležnog organa saglasno odredbi člana 125. navedenog Zakona tako da se objekat može samo evidentirati na radnom originalu plana na osnovu člana 66. Zakona o premeru i katastru zemljišta, kako je to pravilno rešio tuženi organ.

Neosnovani su navodi tužbe kojima se ukazuje da je prilikom odlučivanja o provođenju promene na radnom originalu plana i u katastarskom operatu nastale izgradnjom građevinskog objekta trebalo imati u vidu propise u vreme izgradnje kuće jer se o dozvoljenosti provođenja promene u katastarskom operatu odlučuje po propisima koji važe u vreme podnošenja zahteva i rešavanje po zahtevu saglasno članu 53. ZUP-a.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, pa je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 9.8.2006. godine, U.br. 1718/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ